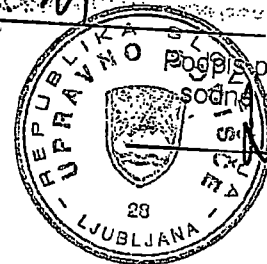

I U 536/2015-10

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Petra Stanonik Bošnjak kot predsednica ter Andrej Kmecl in Lara Bartenjev kot člana,

ob sodelovanju višjega pravosodnega svetovalca Timona Hrena kot zapisnikarja,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška cesta 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-19/2015/2 z dne 26. 2. 2015,

na seji 19. novembra 2015

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijano odločbo zavrnila tožnikovo pritožbo zoper odločbo Ministrstva za pravosodje, s katero je slednje v okviru odločanja o dostopu do informacij javnega značaja zavrnilo njegovo zahtevo za dostop do spisov o pravniškem državnem izpitu (PDI) za več sodnikov Višjega sodišča v Ljubljani, in sicer v delu, ki se nanaša na pisni test in mnenja oziroma ocene mentorjev o delu sodniških pripravnikov.
2. Iz obrazložitve izhaja, da v zadevi ni bilo sporno, da je organ, ki je izdal prvostopenjsko odločbo, zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, niti to, da zahtevane informacije spadajo v njegovo delovno področje. Vendar pa zahtevani dokumenti vsebujejo osebne podatke, kot so rojstni podatki, ocena pravosodnega izpita, delovna doba in pretekle zaposlitve, za katere ni pravne podlage, ki bi določala njihovo posredovanje javnosti. Enako velja tudi za druge dokumente, glede katerih je organ delno ali v celoti zavrnil dostop, kot so podatki o opravljanju pripravništva, pisni test v okviru strokovnega izpita, ocene testov in mnenja mentorjev o delu pripravnikov. Gre za varovane osebne podatke, ki neposredno niso povezani z opravljanjem javne funkcije sodnikov. Ko so ti dokumenti nastali, osebe, na katere se nanašajo, še niso opravljale javne funkcije, pri čemer toženka poudarja, da k opravljanju PDI lahko pristopi vsakdo, ki izpolnjuje zakonske pogoje. Dokumenti, ki pri tem nastanejo, niso prosto dostopni, ker vsebujejo številne osebne podatke. Pri spisih, ki se nanašajo na opravljanje tega izpita, gre zato za varovane osebne podatke, izjeme pa so dovoljene le, če tako določa zakon.
3. Opravljen PDI je pogoj za imenovanje v sodniško funkcijo, kar je v smislu 9. člena Zakona o varovanju osebnih podatkov (v nadaljevanju: ZVOP-1) podlaga za razkritje osebnega imena sodnika in dejstva, da je opravil navedeni izpit. Le ti podatki so neposredno povezani z opravljanjem javne funkcije, širša razlaga pravice dostopa do podatkov pa bi bila v nasprotju z načelom sorazmernosti obdelave osebnih podatkov, po katerem morajo biti podatki, ki se obdelujejo, ustrezni in po obsegu primerni glede na namene, za katere se zbirajo in obdelujejo. Toženka izhaja tudi iz namena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ), kot je opredeljen v 2. členu, in je v prosti dostopnosti tistih podatkov, ki vplivajo na izvajanje javnopravnih nalog javnega funkcionarja (sodnika), na porabo javnih sredstev, na delo organa kot celote, ali pa kažejo na (ne)pravilnost določenih postopkov pri organu. Zato je treba razlikovati med osebnimi podatki, ki so neposredno povezani z opravljanjem javnopravnih nalog in porabo javnih sredstev sodnika kot funkcionarja, in ostalimi osebnimi podatki, ki jih organ vodi o njem kot upravljavec zbirk osebnih podatkov. Javni funkcionarji se namreč s tem, ker opravljajo svojo funkcijo, ne odpovedo

zasebnosti v celoti, njihovi osebni podatki, s katerimi organ razpolaga kot upravljavec, pa ne postanejo javni. Toženka dodaja še, da pisnih nalog v okviru opravljanja PDI ni mogoče šteti za izdelke posameznikov v funkcijah pravosodnih funkcionarjev, temveč za izdelke kandidatov za opravljanje navedenega izpita.

4. Tožnik se z odločitvijo ne strinja in v obširni tožbi med drugim navaja, da razpolaga z dokumentacijo, po kateri številni slovenski sodniki PDI v resnici niso opravljali sami, temveč so jim pisne izpitne naloge izdelali drugi. Zato želi izvedeti, kdo mu sodi v postopku, ki poteka pred Okrožnim sodiščem v Kranju in v katerem sodelujejo sodniki, na katere se nanaša njegova zahteva. S tem v zvezi je postavil celo vrsto vprašanj, na katere pa ne more dobiti odgovora, če mu Ministrstvo za pravosodje ne dovoli vpogleda v celotne spise o PDI za navedene sodnike. Uspeha v postopku ni nikoli pričakoval, ker se zaveda, da ima opravka s skupino ljudi, ki so med seboj sorodniki, prijatelji, sošolci in po vzorcu Zveze komunistov politično enako misleči. Ti ljudje nimajo nobenega interesa dognati resnice o goljufijah v slovenskem pravosodju, ko gre za goljufanje pri pisnem delu pravosodnega izpita oziroma PDI. Slovenska ureditev je neprimerljiva s katerokoli drugo državo na svetu, gora zakonov in drugih predpisov pa služi samo prikrivanju pravosodnih kriminalcev pri njihovi izvedbi pravosodnega kriminala in korupcije. Sodišču predlaga, naj opravi glavno obravnavo in nato (smiselno) izpodbijano odločbo odpravi ter odloči, da ima tožnik pravico do pregleda celotne vsebine spisov o pravosodnem izpitu za naštete sodnike ter do overjenih kopij teh spisov, neglede na osebne podatke posameznikov, poleg tega pa naj toženki naloži povračilo stroškov upravnega spora skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
5. Toženka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih izpodbijane odločbe in sodišču predlaga, naj tožbo zavrne, tožnik pa v nadaljnji pripravljalni vlogi podrobneje pojasnjuje razloge, iz katerih zahteva dostop do navedenih informacij. Meni, da odločanje na podlagi slovenske zakonodaje o pravnih razmerjih (pravosodnih izpiti), ki so nastala v času obstoja Jugoslavije pomeni retroaktivno uporabo te zakonodaje in primerja svoje izkušnje iz obravnavane zadeve z izkušnjami, ki jih ima z drugimi državnimi organi. Meni, da ima za vsakega od navedenih sodnikov pravico vedeti, kaj je počel od vpisa na študij na Pravni fakulteti do trenutka, ko je z Republiko Slovenijo sklenil delovno razmerje. Zaradi nasprotovanja njegovi zahtevi tožnik tudi za toženo stranko meni, da nima zakonito opravljenega pravosodnega izpita, tako da bo podatke zahteval tudi zanjo, pa tudi za sodnike, ki so udeleženi v predmetnem upravnem sporu. Sodišču zato dodatno predlaga, naj upravni spor za nedoločen čas prekine in mu sporoči imena in priimke sodnikov, ki v njem sodelujejo, da bo lahko začel „potrebno ugotavljanje njihove verodostojnosti, s preverjanjem pravilnosti in zakonitosti uporabljenega pravosodnega izpita“.
6. Tožba ni utemeljena.

7. Sodišče se v celoti strinja z razlogi, ki jih toženka navaja za svojo ugotovitev, da gre pri informacijah, ki jih zahteva tožnik, za varovane osebne podatke, ki niso neposredno povezani z opravljanjem javne funkcije in zato niso dostopni javnosti, prav tako pa se strinja z razlogi, ki jih toženka glede na to ugotovitev navaja v zvezi z uporabo pravne podlage za odločitev. Sodišče zato razlogov za odločitev ne navaja ponovno (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju: ZUS-1).
8. Glede na tožbene navedbe sodišče dodaja še, da tožnik navedenih razlogov toženke v ničemer ne izpodbija po vsebini, temveč kot tožbene razloge navaja izključno vzroke oziroma svoj interes za seznanitev z zahtevanimi informacijami. Ti razlogi pa so za odločitev v zadevi povsem brezpredmetni, saj ZDIJZ, ki pomeni pravno podlago za odločanje, pravice do dostopa do informacij ne veže na izkazovanje pravnega ali kateregakoli drugega interesa, temveč določa, katere informacije so dostopne javnosti, torej vsakomur pod enakimi pogoji (prvi odstavek 1., prvi in tretji odstavek 5. člena). Toženka je v izpodbijani odločbi navedla razloge, zakaj v obravnavani zadevi ne gre za take podatke, tožnik pa v tožbi teh njenih razlogov v ničemer ne izpodbija, zato tudi sodišče nima podlage, da bi se do tožbenih navedb podrobneje opredeljevalo. Kolikor tožnik razloge navaja v pripravljalni vlogi z dne 11. 6. 2015, sodišče dodaja, da je bila slednja vložena po izteku 30 dnevnega roka za vložitev tožbe v upravnem sporu (prvi odstavek 28. člena ZUS-1), torej smiselno tudi po roku, ki ga zakon določa za navajanje razlogov, na katere se opira tožba v tem sporu.
9. Sodišče iz navedenih razlogov ugotavlja, da nima razlogov za drugačno ugotovitev, kot da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, zato je tožbo zavrnilo kot neutemeljeno (prvi odstavek 63. člena ZUS-1). Ker tožnik v tožbi ni navedel novih dejstev ali dokazov, ki bi lahko vplivali na odločitev, je odločilo brez glavne obravnave, na seji (2. alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1). Tožnik je v tožbi sicer zahteval tudi povračilo stroškov upravnega spora, vendar ni tega zahtevka v ničemer konkretiziral oziroma specificiral, zato sodišče o njem ni moglo odločiti.

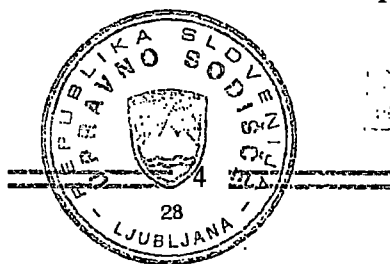
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 19. november 2015

Predsednica senata:

Petra Stanonik Bošnjak, l.r.

Podpisane in izdane v Ljubljani, dne 19. 11. 2015.
Sodišče

